

عنوان مقاله:

حقیقت و ماهیت دین از منظر علامه طباطبایی

محل انتشار:

همایش ملی اندیشه های فلسفی کلامی علامه طباطبایی (سال: 1398)

تعداد صفحات اصل مقاله: 13

نویسندگان:

محسن مردانی - دانشجوی دکتری حکمت متعالیه دانشگاه فردوسی مشهد و مدرس دانشگاه بیرجند

ناهید کوهی - دانشجوی کارشناسی رشته فلسفه و کلام اسلامی دانشگاه بیرجند

خلاصه مقاله:

یکی از اساسی ترین مسائلی که در طول تاریخ، ذهن و ضمیر انسان ها را به خود مشغول داشته، مسئله دین است؛ به گونه ای که به هنگام تأمل در تاریخ بشر به این حقیقت می رسیم که انسان ها از بدو تولد، حقیقتی را به عنوان منبع پرستش خوداختیار کرده و همواره دیندار بوده اند. دین در حقیقت به معنای اعتقاد به وجود آفرینندهای برای جهان و انسان، و عملکردن به دستورات متناسب با این عقاید می باشد که این پژوهش با روش توصیفی- تحلیلی به بررسی آراء و نظرات علامه طباطبایی پرداخته و این نتایج حاصل شده است که ایشان دین را امری فطری دانسته و دیندار بودن را همسنگ انسانبودن قرار داده است؛ به طوریکه از نگاه وی، دیندار کامل کسی است که انسان کامل می باشد. درواقع از نظر علامه طباطبایی اهمیت مسئله دینداری تا آنجاست که اگر کسی دین نداشته باشد گویا انسان نیست و در مسیر انسانیت گامیبر نداشته است.

کلمات کلیدی:

دین و شریعت، علامه طباطبایی، فطرت، انسانیت، جهان بینی

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1135672>

